

17.maitale i Vinne 2006. Etter b arne toget.

Kjære frammøtte!

Gratulerer med dagen!

Igjen er det 17.mai. Igjen er det barnas store dag, med is og med brus, med tog og med flagg, med musikkorps og hurrarop. Men også for de voksne er dette en dag som feires, med taler og høytid, med respekt for tradisjon og historie.

17.mai må være noe av det norske en kan tenke seg. Da feirer vi Norges nasjonaldag, Grunnlovsdagen, til minne om de store begivenheter som fant sted i 1814. Da fikk vi Grunnloven, en radikal lov, som la grunnlaget for norsk folkestyre og demokrati, og siden for norsk selvstendighet og nasjonsbygging i videste forstand.

Dette er viktige elementer, helt sentrale byggesteiner, i utviklingen av det moderne Norge som vi kjenner i dag. Derfor er 17-mai og historien bak Grunnloven og følgene og betydningen av denne b arne lærdom for oss alle. Det skulle jo egentlig bare mangle! Det er ethvert lands fulle rett, for ikke å si forpliktelse, å bygge nasjonen, å utvikle identitetsfølelse og tilhørighetsfølelse.

Det er gjennom å ivareta vår kollektive hukommelse – altså vår felles historie – dette best kan gjøres!

Det er min oppriktige mening at vi gjør dette på en særdeles fin måte i Norge. Vi feier Grunnlovsdagen, dagen da vi la det demokratiske grunnlaget for folkets rett til å styre seg selv.

Det er ikke alt for mange land som feirer slike begivenheter. Ser vi oss rundt i verden er det vanligere å feire store seiere i forgagne dagers kriger, eller fredsslutninger etter kriger.

Det feires med militærparader og med styrkedemonstrasjoner og med stram regi fra de politiske myndigheter.

Dette gir selvfølgelig en helt annen profil enn vår 17.mai – feiring har.

Vår feiring har altså ikke brodd mot noen! Dette er særdeles viktig i den verden vi lever i. Opp gjennom historien har vi sett tragiske eksempler på at nasjonalisme skaper skiller og uvennskap, hat og motstand, endog krig. Vi skal ikke se oss mye rundt i dagens internasjonale bilde før vi ser at dette fremdeles er en stor del av virkeligheten. Historien har gjentatte ganger vist oss hvor tragisk enkelt det er å misbruke nasjonalismen, hvordan den kan drives ut i absurde ytterligheter. Få politiske ideologier har vist seg å ha så mye sprengstoff og så sterke følelser i seg som nasjonalismen. Tenk på 2.verdenskrig, tenk på Balkan på 1990-tallet!

I dette bildet står 17.mai, den norske nasjonaldagen, fjellstøtt. Vår markering av demokrati og folkestyre er i stor grad gjort til barnas dag, til en gledens dag, til en dag da vi markerer samhold og fellesskap. På 17.mai samles hele det norske folk for å feire de verdiene vi er enige om, de verdiene vi i fellesskap har bygd og fortsatt bygger samfunnet vårt på. Dette er

jo veldig verdifullt! Ikke minst er dette verdifullt i den moderne verden vi lever i, globaliseringens tidsalder! Vi er i vår fulle rett til å ta vare på vårt, på vår arv og våre tradisjoner. Hvem skulle forresten ellers gjøre det?

Samtidig er det slik at dagens norske samfunn i stadig sterkere grad preges av at det multikulturelle samfunnet vokser fram, spesielt storbyene våre. Utviklingen går i retning av et mer og mer heterogent samfunn, et mer og mer fargerikt fellesskap med flere og flere nye landsmenn. Vi merker denne utviklingen, som er en villet,statlig politikk, også hos oss, slik en gjør de fleste steder i den vestlige verden. Vi må forholde oss til denne virkeligheten.

Da blir det viktig at også våre nye landsmenn er velkomne i 17.maitoget og på nasjonaldagen vår! Vi vil ha dem med! I den verden vi lever i er dette et meget viktig signal. Kan vi tenke oss et bedre symbol på solidaritet og samhold enn et 17.maitog med jublende norske barn, både de etnisk norske og de andre, midt i den vakreste årstiden i det land som FN år etter år kårer til det beste landet i verden å bo i!? For en Norges-reklame!

Det er også i all hovedsak slik vi framstår 17.mai.Slik legger vi som nasjon nye alen til vår vekst, slik går det beste i våre tradisjoner hand i hand med vår tids utfordringer. På denne måten utfylles bildet av den positive, glade norske nasjonalismen: Den som ikke ekskluderer, men som inkluderer!

Det er en fin dag i Vinne i dag! En flott 17.mai markert på en måte som holder verdifulle tradisjoner i hevd! Slik skal det være!

Jeg takker for en trivelig invitasjon til å delta her sammen med dere.

Nok en gang: Gratulerer med dagen!

Takk for oppmerksomheten!